

Allergi ved hunde

- et spændende foredrag om gamle myter og ny viden.

af Christina Anna Nielsen

I februar 2025 deltog jeg via min lokale DKK-kreds i et foredrag om allergi ved hunde. Jeg har ikke en hund med allergi og har - så vidt jeg ved, heller ikke opdrættet en hund med allergi, men da jeg kender til to hunde i andre racer med hhv. græspollenallergi og foderallergi, og ofte hører om allergier hos hunde, synes jeg, at det var relevant at deltage. Om ikke andet så for at kunne forebygge allergi eller i det mindste være klar over, hvad den nyeste viden er på området.

Foredragsholder var Nanna Enemark som er specialdyrlæge på Anicura i Århus, hvor hun i mange år kun har arbejdet med allergier ved hunde. Hun fik aflivet den del myter den aften, som jeg i min uvidenhed, har tilegnet mig. Mange af de ting jeg tror jeg ved, er jo ting, der er overhørt i samtaler mellem andre hundeejere, som jo nok ikke helt har styr på facts. Det er en lektie til mig selv at være lidt mere kritisk, når hundeejere ikke har fået udrett hunden ved en specialist men hos egen dyrlæge eller slet ikke. Jeg vil næsten vove at påstå, at de fleste allergihunde jeg har hørt om, er hjemmediagnosticerede.

Hun fik aflivet den del myter den aften, som jeg i min uvidenhed, har tilegnet mig.

Nanna havde som sådan ikke et problem med, at man ikke får sin hund udrett korrekt, det kan være dyrt, tage lang tid og være en smule besværlig for ejeren, der var dog nok en bøn i foredraget om ikke at sprede fake news, og i løbet af aftenen kom mange kommentarer og spørgsmål fra deltagerne, som var noget nogen troede de vidste

om allergi. Jeg fik selv spurgt til pote-problemer, som er mit indtryk, at det optræder forholdsvis ofte i vores race, og der lærte jeg, at har hunden kun én, to eller tre poter der er irriterede og mangler nogle andre tydelige og klassiske tegn på allergi, så er det ikke allergi hunden har, når den slikker og bider i sine poter. Det kan mange af os stabyfolk ikke genkende til at have hørt, at hunden nok har noget foderallergi, og derfor bider i sin pote, og da man har skiftet til BARF eller kornfrit og er det blevet meget bedre

eller hunden er nu helt rask. Her kan du indsætte en buzz-lyd fra ethvert quizshow, der fortæller at svaret er forkert. Det er nemlig ikke korrekt, og ville ifølge Nanna være meget usædvanligt. Det er godt at hunden er symptomfri, men den har ikke haft allergi.

Jeg er selv én, der har talt for, at det oftest er en adfærdsbetinget reaktion på, at hunden er stresset, som kan komme af både over- eller understimulering. Eller faktisk også en kombination og set ud fra et adfærdsmæssigt synspunkt, kan jeg ret let forklare hvorfor, at hunden får det

bedre af at skifte til kornfrit foder. Jeg er jo ikke dyrlæge eller specialist i hundeernæring, men en hund der får mange kulhydrater i foderet, kulhydrater som kan komme fra korn, får også en masse energi herfra, og det samme med de godbidder eller tyggeben af hud og fedt, som en hund får i løbet af dagen. De er spækket med kalorier og sukker. Keder hunden sig, skal den give sig til noget for at komme af med energioverskuddet, og så kan en gang overdrevent poteslikken eller -bideri være en udmærket løsning for hunden. Det kan også stamme fra at hunden har en alt for rodet eller presset hverdag, og det er jo vel at mærke ikke os, der bestemmer om hunden har en stressende hverdag, det bestemmer den helt selv, vi kan blot forsøge at skærme den, når vi ser symptomerne. Man kan vel sammenligne det med neglebideri ved mennesker. Det kan både være stressbetinget og resultat af kedsomhed, og for mange neglebidere bliver det en automatisk tvangsreaktion af føre neglende op til tænderne uden de store overvejelser bag. Det samme gælder for vores hunde.

Rigtig allergi ved hunde giver sig udtryk i kløe og irritation i **alle** 4 poter, og den mest udbredte allergitype hos hunde er, hvad vi vil kalde høfeber. Foderallergi er meget sjældent og for begge typer allergi gælder, at det stort set altid er fulgt af mave-tarm-problemer i form af hyppig diarre. Har hunden ikke et symptombillede med kløe og irritation i et eller flere af følgende steder: lysken, bryst, armhuler, alle poter, ører eller ansigtet kombineret med kronisk løs afføring eller diarre, så er der næppe tale om, at hunden har en klinisk diagnose, der

hedder allergi.

Foderallergi. Lad os lige aflive en myte. Alle hunde kan tåle gluten. At der findes glutenfrit foder og en bevægelse mod gluten til hunde, er foderproducenternes spin for at få os til at købe (mere) foder, og vi er mange, der hopper på den. Korn er et fyldstof i foder, som er meget vigtigt til drægtige tæver, der har brug for mange kulhydrater, men til alle andre hunde, der skal holde et normalt huld i en normal hverdag med en moderat mængde motion, så kan et foder med korn være en energibombe, som kan give hunden de her sporadiske symptomer på fx allergi, men som i virkeligheden blot er hunden der får for god mad i forhold til dét, den får forbrændt. Tynde hunde kan også være over eller understimulerede i hverdagen og fodret forkert, så de får for meget energi, men der kan selvfølgelig også være andre stressfaktorer der spiller ind på om hunden bider sin pote, og det kan også være noget så "simpelt", som at den har fået en rift eller torn og så selv vedligeholder en rødmen ved at slikke på poten.

Høfeber-allergien er den mest udbredte allergitype ved hunde

Høfeber-allergien er den mest udbredte allergitype ved hunde og dækker over mange typer af udløsere, men det er ikke fodringsbetinget. Ligesom med mennesker findes der et hav af ting, som hunden kan reagere på, og oftest er det pollen og støv. Nanna luftede en tanke om, at hunde måske kan være allergiske overfor mennesker, som vi kan være det for hunde, men det er der ingen, der gider forske i. Ikke én hundeejer i verden, vil jo høre, at en hund ikke kan tåle det væsen, der elsker den højest af alle, så den lader vi ligge. Jeg kan dog alligevel ikke lade være med at spekulere på, om hvordan man ville gribe det an at designe en allergivenlig hundeejer. Vi mennesker er jo så løsningsorienterede, og kan vi ikke kurere, så kan vi vel nok manipulere at alle med krøller er allergivenlige for hunde.

Spøg til side. Denne artikel er jo blot min lille analyse baseret på facts jeg har tilegnet mig under foredraget og min erfaring med hunde og foder, så undersøg det gerne selv, eller endnu

bedre: find et foredrag med Nanna Enemark eller få din lokale DKK-kreds/hundeklub til at arrangere et foredrag, og hør selv, hvad der er op og ned på allergi ved hunde.

Jeg har spurgt om DASK kunne hyre hende til et webinar, men hun laver kun live optræden for at bevare den direkte kontakt til tilhørerne, og hun var desværre ikke ledig til sidste generalforsamling, så jeg håber, at vi får mulighed for at høre hende til et foredrag på et senere tidspunkt i klubben. Det er i hvert fald superrelevant for alle hundeejere, og selvom allergi ikke er overrepræsenteret i Stabyhoun racen, er det godt at få ny viden, aflive gamle myter og forebygge om man kan.

Christina Anna Nielsen, Kennel Ulvemosen Hunters, har 3 Stabyhoun tæver fra 2014, 2019 og 2024 og har opdrættet omkring 80 hvalpe siden 2014.